

35) Üks pole ühtigi,
Kaks kasi pilme.
Kolm pole palga.
Neli lehma nija.
Küs farmi mehe piias.
Kuid naela hobusi ringas.
Viitse tähte talu sees.
Kaheksa marna Siia taadus.
Uheksa üraa hobusi.
Kümme künni ruunafu.
36) Kallaga langus minema,
Kuba kukus kummi laulmis.
Kana kaheksa kööritanud.
Kohus on kodus minna.
Kõrg on eriaata nojase.
Kõrg on kofet, ammu põnu.
Kah on pädelis peetud.

Üks kirjutanud Otho Mägi ühe 20ma aastase
vana-eie Liisu Kruuskleri pajatamist järle

Suure Jaanis, Sargavere

18³_{XI} 89 aastal.

37) Kirs no lähme wasto iida.
Algume wasto pimelat?
Ei on peana pe pimela.
Tänaas laia see laigida.
Kaa on musta pe pimela.
Põlask parfu, paigut istla.
38) Jäna kasuis xui ju pidi.
Kupar otta, xui for kullid.
Päina kail nissamaie.
Maie maasta no pimaie.
Liisu liksuie iaidama.
39) Kuid mind iaidas iaidaf.
Sooitafsa jaltatuf;
Muul on pihta peenikse.
Ela nupus ihuiepe.
Kas warre, iaimuiepe.
Päw luit on farapuf.

Suure Jaani
kõhelkusest.

Warawara.

(18)

I. Järn: Waraw jutus.

1.

Kõrs jootis talumies metso puid raiduma.
Kuid ta jukapi mõnegi puuraga pitaali
alifistana, astus ta äige jämeda kasi juur-
de ja kannas teda ümber ringi tähele pane-
ma. "Häi, alaks ma iimal, xui ma selle
puu pida paiaa jätans, sellest saab kame-
dagi, ütles ta ja kannas kapi tantes kio-
siga tantes tünt pihata talama. Suure
pragkusega langus kasi maha. Nüüd
iäis ta oma tööst kasi lasta.
Ta waatas uul puud. — puu on jänne küll,
tünt poalt ma tulopuud küll i wõta, ma
lahutan tünt lausaft lahti, raiin kedu
ja teen liisa nina. Wana küna wanaia
ajast muelle jäänud, ta on wõige wana ja